

ната земя е ниви 3,500 декара и 150 декара лозя и то само на име лозя. Риболовството сега е много слабо. А осемдесет-тѣ голѣми вѣтроходници (кораби) като че ги морскитѣ вълни глътнаха.

Строежътъ въ Ахтополъ върви много бавно. Та съ какво да се строи? Преселенитѣ тукъ тракийски изгнаници сж напустнали родни огнища, оставили ниви, ливади, стада, кжщи, инвентаръ и дошли тукъ съ това, което могли да донесатъ на грѣбъ или въ най-щастливия случай на волска кола. Престояли въ Ахтополъ 4—5 години, сполетява ги нова беда: пожарътъ унищожава всичко, що били успѣли да прикжтатъ въ свободна България. При нехайството на държавата, за да не умратъ отъ гладъ, тѣ се прѣскаатъ изъ околнитѣ селища. За тѣхъ това бѣ ново бѣгство. Малцина останаха въ опожарения Ахтополъ.

Дошли отъ земеделски селища, които сж били отдалечени отъ морето, несвикнали съ морския животъ, сегашнитѣ жители на Ахтополъ се плашатъ отъ морската дълбочина и вълни. Тѣ предпочитатъ да порятъ съ ралото недрата на майка-земя, да сѣкатъ дърва и горятъ вжглища, но не и да скитатъ съ лодки и платноходки изъ морето.

Лозарството е замрѣло. Предишнитѣ лозя сж запустѣли.

Нѣма търговия. Защото риболовството слабо, лозарството занемарено, осемдесеттѣ гимии престанали да цепятъ морскитѣ води, защото много селища, които правѣха своя вносъ и износъ чрезъ ахтополското пристанище, останаха татъкъ задъ границата. Ахтополъ е далечъ отъ голѣмъ културенъ, индустриаленъ и търговски центъръ. Нѣма и добри съобщения. При лоша зима той е откъснатъ отъ вжтрешността.

Населението прекарва тежка криза. Градътъ е осжденъ на загинване. А той заслужава по-добра сждба. Може да се подпомогне и модернизира риболовството, може да се модернизира и лозарството. Въ ахтополското землище могатъ да вирѣятъ почти всички овощни дръвчета. Тамъ има условия за пчеловѣдство и птицевѣдство. Може да вирѣе маслината.

Ахтополъ има и друго богатство: природни и климатически условия, за да бжде едно отъ най-добритѣ наши лѣтовища. Запазенъ отъ северни студени вѣтрове, въ него се съчетаватъ и морски и балкански климати, — нѣщо което нѣма ни въ Варна, ни въ Месемврия, ни въ Банки, ни въ Родопитѣ. Градътъ е заобиколенъ отъ хубави джбови гори, прошарени съ красиви полянки.

.....